

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.045/2022/4.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Sárga Zoltán ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Halmi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halmi Franciska ügyvéd, címe)

A per tárgya:

Kulturális pótlék fizetése, szabadság megváltása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 14.M.70.031/2021/33.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 14.M.70.031/2021/34.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50 000 (ötvenezer) forint perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 21 820 (huszonegyezer-nyolcszázhusz) forint másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az alperes 2018. március 1-től közalkalmazotti jogviszony keretében, marketing ügyintéző munkakörben alkalmazta a felperest. A kinevezéskor beszámította az alperesnél 2013. április 15-től 2015. május 30-ig közalkalmazotti jogviszonyban kulturális szervező munkakörben töltött időt, a felperest „D” fizetési osztály 01 fizetési fokozatába sorolta, a felperes munkakörét FEOR 3632 számmal jelölte meg.

[2] A felperes munkavégzése során egy irodában dolgozott a (település neve) Önkormányzat Polgármesteri Hivatalában közalkalmazottként dolgozó férjével, akit a rendezvényszervező munkájában többször helyettesített. A felperes felett a munkáltatói jogkört az alperes vezetője gyakorolta, azonban feladatokat adhatott neki – a munkáltatói jogkör gyakorlójával egyetértésben – az önkormányzat polgármestere, és alpolgármestere is.

[3] 2019. december 10-én az alperes a felperes kinevezését módosította, és átsorolta a D fizetési osztály 04. fizetési fokozatába. A felek 2009. december 17-én a felperes közalkalmazotti jogviszonyát közös megegyezéssel megszüntették.

A kereset és ellenkérelem

[4] Felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 272 800, vagyis 259 600 forint kulturális illetménypótlék, és 61 563 forint szabadságmegváltás megfizetésére. Perköltséget ügyvédi megbízási szerződés alapján érvényesített.

[5] Keresete indokául előadta, hogy 2018. március 1-jén a besoroláshoz az alperes 2 év 2 hónap 16 nap időt ismert el, ez alapján D fizetési osztály 01 fizetési fokozatába sorolta be, míg 2019. december 10-én már 7 év 11 hónap 20 nap jogviszonyt számított be, amely alapján a besorolását D fizetési osztály 04 fizetési fokozatára módosította. Érvelése szerint az alperesnek a 2018. március 1-i kinevezéskor a D fizetési osztály 03 fizetési fokozatába kellett volna sorolnia, hiszen ugyanazok a feltételek álltak fenn a jogviszony keletkeztetésekor, mint 2019. december 10-én. Azzal, hogy jogellenesen alacsonyabb fizetési fokozatba került, az éves szabadság, és a pótszabadság tekintetében az előírtnál alacsonyabb mértékű juttatásban részesült.

[6] Előadta továbbá, hogy a betöltött munkaköre alapján kulturális illetménypótlékre is jogosult volt, ezért a D fizetési osztály 01 fizetési fokozatához viszonyítva 259 600 forint, ha a D fizetési osztály 03. fizetési fokozatába sorolta volna be az alperest, úgy 272 800 forint kulturális illetménypótlék illette volna meg.

[7] A szabadság tekintetében D fizetési osztály 03. fizetési fokozatában 2018. évre 2,5 napra 22 563 forinttal, míg 2019. évre további négy napra 39 000 forinttal számolt, így a szabadságmegváltás összegét a perrel érintett időszakban 61 560 forintban határozta meg.

[8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte, utóbbit megbízási szerződés alapján érvényesítette. Hivatkozása szerint a felperes a 2018. március 1-i kinevezéshez – a tájékoztatás ellenére – az alapiratait, az érettségi bizonyítványt, banki ügyintézői bizonyítványt és kulturális rendezvényszervező bizonyítványát csatolta, ezért a bér besorolása ezen képesítésnek felelt meg. 2019. december 10-én korábbi jogviszonyokat igazolt, így a „D” fizetési osztályon belül a 04. fizetési fokozatba került, mindez azonban bérnövekedést nem vont maga után, de a pótszabadság mértékét növelte.

[9] Hivatkozott arra, hogy a felperest marketing ügyintézői munkakörére tekintettel nem illette meg kulturális illetménypótlék és ehhez kapcsolódó pótszabadság sem. Érvelése szerint az alperes nem tartozik a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) végrehajtásáról szóló a művészeti, a közművelődési és a közgyűjteményi területen foglalkoztatott közalkalmazottak jogviszonyával összefüggő egyes kérdések rendezésére kiadott 150/1992. (XI. 20.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kjtvtvr.) hatály alá, mert kulturális feladatot az alperes nem lát el, a fürdő nem kulturális intézmény. Hivatkozott továbbá a közművelődési alapszolgáltatások, valamint a közművelődési intézmények és közösségi színterek követelményeiről szóló 20/2018. (VII. 9.) EMMI rendeletre is, ami alapján a fürdők ugyancsak nem minősülnek sem közösségi színtérnek, sem közművelődési intézménynek.

[10] Az alperes a jogalap fennállásának esetére a keresetek összegszerűségét nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[11] A Szolnoki Törvényszék 14.M.70.031/2021/33. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 272 800 forint kulturális illetménypótlékot, valamint 61 563 forint szabadságmegváltást. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására 10 380 forint állam által előlegezett költséget, és rendelkezett arról, hogy a le nem rótt 21 900 forint illeték és 905 forint költség az állam terhén marad. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 327 360 forint perköltséget.

[12] Kifejtette, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes a tájékoztatás ellenére nem mutatta be a korábbi jogviszonyainak adatait tartalmazó okiratokat, valamint az alperesnek - a megelőző kinevezés miatt – a besoroláshoz szükséges adatok már rendelkezésére álltak a 2018. március 1-i kinevezés előtt is. A felperes 2018. március 1-jén is rendelkezett ugyanazokkal a feltételekkel, amelyet az alperes 2019. december 10-én elismert, ennél fogva a felperest 2018. március 1. napjától a D fizetési osztály 03. fizetési fokozatába kellett volna besorolni.

[13] A kulturális pótlékra jogosító munkakör vizsgálatánál rögzítette, hogy az alperes a felperes munkaköri leírását nem csatolta. Megállapította, hogy (település neve) Község Önkormányzata képviselőtestületének 11/2003. (III. 27.) számú rendelete II. fejezetének 4. § (2) bekezdés g) pontja tartalmazza, hogy az önkormányzat a közművelődési tevékenység támogatása során fontos feladatának tekinti a szabadidő kulturális célú eltöltéséhez a feltételek biztosítását a fürdőn keresztül is. A (művelődési központ neve) Művelődési Központ Szervezeti és Működési Szabályzata, illetve az Önkormányzat Polgármesteri Hivatal és az alperes között létrejött feladat ellátási szerződés egy helyen sem zárja ki, hogy az alperes vagy az alkalmazásában álló felperes kulturális tevékenységet végezhesen. Utalt az alperes alapító okiratára, valamint a 2013. július 23-án kelt törzskönyvi kivonatra, mely a fő tevékenységek között rögzíti az egyéb szórakoztatás, szabadidős tevékenységet is. Megállapította, hogy a felperesnek rendezvényszervezéses feladatai voltak amellet, hogy marketing területhez tartozó feladatokat is elvégezte.

[14] Rámutatott arra, hogy a felperes férje kulturális rendezvényszervező volt, és ha a felperes ezt a tevékenységet segítette, akkor értelemszerűen neki is voltak kulturális jellegű feladatai. Megállapította, hogy az alperes a Kjtvr. hatálya alá tartozik, annak 1. számú melléklete rögzíti a kulturális közalkalmazotti munkaköröket, a 7.6.7. pont szerint ilyen munkakör a kommunikációs és marketing szakember. Az alperes nem hivatkozott olyan körülményre, hogy a marketing ügyintéző munkakör tartalmilag ne takarhatná a kulturális munkakört. Álláspontja szerint ilyen munkakör létesíthető az alperesnél, így annak jelentősége, hogy az alperes másképp nevezte el ezt a munkakört, tartalma és a jogszabályi rendelkezések szerint sem kizárt módon kulturális jellegű feladatellátásra enged következtetni.

[15] Az a körülmény, hogy az alperes korábban kulturális szervező munkakörbe nevezte ki a felperest, nem erősítette meg azt az alperesi hivatkozást, hogy az alperes nem kulturális intézmény, és ott ilyen jellegű munkakör nem létesíthető, mivel korábban az alperes maga létesített ilyet a felperessel.

[16] Megállapította, hogy a felperest 2018. március 1-től a D fizetési osztályon belül 03. fizetési fokozatba kellett sorolni, a felperes kulturális illetménypótléokra jogosító munkakört látott el, ebből fakadóan magasabb szabadság megállapítására is jogosult volt, ezért az alperest a kereseti kérelmekkel egyezően marasztalta. A keresetösszegezésénél a Kjtvr. 5. melléklete szerint a D fizetési osztály 03. fizetési fokozata alapján számított illetménypótlékkal, valamint a Kjt. 57. §-a (1) bekezdése, és az Mt. 118. § (2) bekezdés alapján meghatározott pótszabadságokkal számolt.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel. Elsődlegesen kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a 272 800 forint illetménypótlék, a 10 380 forint állam által előlegezett költség, és a 327 360 forint perköltség megfizetése alól mentesítse. Másodlagosan kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására kötelezze, és annak megállapítására, hogy a felperes jogviszonyának időtartama alatt milyen arányban végzett kulturális szervező tevékenységet, és ahhoz igazodó mértékben, milyen összegben jogosult kulturális pótléokra. Rögzítette, hogy a szabadságmegváltás címén meghozott ítéleti rendelkezéssel szemben nem kívánt fellebbezéssel élni. Kérte, hogy az ítéltábla kötelezze a felperest perköltség megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kért megállapítani azzal, hogy a jogi képviselő áfa fizetésére kötelezett.

[18] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékból, csatolt okiratoktól tévesen állapította meg a tényállást, és ezen tévesen megállapított tényállásra megalapozatlanul építette fel ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését. A bizonyítás eredményét okszerűtlenül mérlegelte, a megállapított tényekből helytelen jogi következtetést vont le.

[19] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a kulturális illetménypótlék megfizetésére vonatkozó kötelezését arra alapozta, hogy a felperes marketing ügyintézői munkakörének olyan részletezése nem került megállapításra, mely a kulturális tevékenységet kizáró tényezőt tartalmazott volna. A kulturális szervező munkakör tartalmát alátámasztó tényezőként értékelte azonban azt a tényt, hogy a felperes a per tárgyát nem képező 2013-tól 2015. közötti időszakban kulturális szervező munkakörben került foglalkoztatásra az alperesnél.

[20] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a közalkalmazotti kinevezésben megjelölt marketing ügyintéző munkakör tényét, annak FEOR szám szerinti besorolását, és az alperes Szervezeti és Működési Szabályban meghatározott szervezeti felépítését, és azt sem, hogy a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 52. § (1) és 53. § (1) bekezdése szerint a munkáltató jogosult a munkavállalót átmenetileg a munkaszerződésétől eltérő munkakörben, munkahelyen, vagy más munkáltatónál foglalkoztatni.

[21] Állítása szerint helytelenül értékelte az elsőfokú bíróság (tanú neve) tanú vallomását, mely szerint esetenként az alperes együttműködött a fenntartóval önkormányzati

rendezvények marketingjének előkészítésében, lebonyolításában. Az alperes az önkormányzat képviselő-testülete által jóváhagyott költségvetés szerint működő intézmény, melynek tevékenysége, gazdálkodási köre a költségvetéstől és az SZMSZ-től nem térhet el, ilyen módon polgármester és az alpolgármester a felperesnek a költségvetéstől és az SZMSZ-től eltérő utasítást nem adott és nem is adhatott. A tanú nem tett olyan nyilatkozatot, mely szerint kulturális szervezői munkálatokra utasította volna a felperest, és előadta azt is, hogy a felperes részére – a munkakör jellegére figyelemmel – kulturális pótlék nem került megállapításra, a megállapításának lehetősége sem merült fel, mivel a felperes marketing vezetői munkakörbe került felvételre. (település neve) Község Önkormányzatánál a rendezvények szervezésére önálló közalkalmazotti munkakör került kialakításra, melyet a felperes férje töltött be. A családon belüli esetlegesen kialakult munkamegosztás, együttműködés a felperes munkakörének tartalmát nem befolyásolta, az általa a fürdő területén, mint önkormányzati területen megvalósult rendezvényeken végzett kisegítő tevékenység a munkaidejét nem töltötte ki sem olyan időtartamban, sem olyan tartalommal, amely a marketing ügyintézői tevékenységének teljes munkaidős rendezvényszervezői munkakörre történő átminősítését indokoltá tette volna.

[22] Álláspontja szerint a törvényték tévesen értelmezte a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL (Kult. tv.) törvény és a Kjtvr. rendelkezéseit, és fenntartotta az elsőfokú eljárásban tett azon nyilatkozatát, miszerint az alperes nem tartozik a Kjtvr. hatálya alá.

[23] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, és kötelezze az alperest a másodfokú perköltség megtérítésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 50 000 forintban határozott meg azzal, hogy a felperesi jogi képviselő áfa fizetésére nem köteles.

[24] Kifejtette, hogy az alperes egyrészt a Kjtvr. hatálya alá tartozik, másrészt a felperesnek a kinevezésével megállapított FEOR 3632 számú marketing és PR ügyintéző munkaköre a Kjtvr. 1. sz. mellékletének 7.6.7. pontja szerint kulturális illetménypótlékra jogosító munkakör. E körben pedig nem releváns az a körülmény, hogy a felperes a kulturális pótlékra jogosító munkaköre mellett végzett-e kulturális szervezői munkát, vagy sem, továbbá azt sem, hogy a felperes kinevezése szerinti munkaköre milyen jellemző feladatokat tartalmazott, a kulturális pótlékra való jogosultságot ugyanis a felperes által betöltött munkakör alapozta meg.

[25] Álláspontja szerint helyesen értékelte az elsőfokú bíróság (tanú neve) tanú nyilatkozatait, amelyet változtatás nélkül helyesen értelmezve vett figyelembe az ítélet indokolása szerint.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[26] Az alperes fellebbezése alaptalan.

[27] Az ítéltábla – az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény fennálltának hiányában – felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az erre irányuló fellebbezési kérelemre, és ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolta figyelemmel arra, hogy ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[28] A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[29] Az alperes fellebbezésében a felperes részére járó kulturális illetménypótlékot, a felperes részére megítélt perköltséget, valamint a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására fizetendő állam által előlegezett költséget vitatta. A kulturális illetménypótlék tárgyában csupán annak jogalapjával szemben érvelt, annak számítási módját és az ehhez kapcsolódó – a pótlékalap számításául szolgáló – besorolást, valamint az összegszerűséget nem vitatta, a fellebbezése nem érintette a szabadságmegváltást sem. Az ítéltábla ezért elsődlegesen kulturális illetménypótlék jogalapja tekintetében vizsgálta az elsőfokú bíróság döntését.

[30] Kiindulópontot a Kjtvr. 21. § első mondata jelentette, amely értelmében az 1. § szerinti közalkalmazottat a besorolása alapján kulturális illetménypótlék illeti meg. Az 1. § pedig a rendelet hatályát a művészeti, a közművelődési és a közgyűjteményi intézményeknél, továbbá az állam és helyi önkormányzat által vagy más költségvetési szervnél az 1. és a 4. melléklet szerinti kulturális munkakörben foglalkoztatott közalkalmazottakra terjeszti ki. Az 1. § előbbiek szerinti megfogalmazásából – az elsőfokú bíróság helyes okfejtése szerint – az derül ki, hogy a Kjtvr. rendelkezéseit mind a művészeti, közművelődési, vagy közgyűjteményi intézményeknél, mind pedig az állam és helyi önkormányzat által vagy más költségvetési szervnél a megjelölt kulturális munkakörben foglalkoztatott közalkalmazottakra alkalmazni kell. Mivel az 1. melléklet általánosságban tartalmaz kulturális munkaköröket, a 4. melléklet viszont konkrétan a honvédelmi ágazatra vonatkozóan, értelemszerűen a jelen perben csak az 1. melléklet tartalma bír relevanciával.

[31] A jelen perben tehát a jogvita eldöntése szempontjából annak van jelentősége, hogy az alperes költségvetési szerv-e, ha igen a felperes munkaköre szerepel-e az 1. mellékletben.

[32] Az alperes jogállása a Szervezeti és Működési Szabályzatból kitűnően önállóan működő költségvetési szerv, gazdálkodási feladatait a (település neve)i Polgármesteri Hivatal látja el. Az intézmény fenntartó, illetve felügyeleti irányító szerve (település neve) Község Önkormányzata. Ezzel önmagában teljesíti az első vizsgált szempontot.

[33] A kulturális feladatok ellátását igazolja, hogy a Kult. tv. 76. § (1) bekezdése szerint a települési önkormányzat kötelező feladata a helyi közművelődési tevékenység támogatása. Ezen törvény 77. §-a alapján (település neve) Község Önkormányzat Képviselőtestülete 11/2003. (III. 27.) számú rendeletet alkotott, melynek 4. § (2) bekezdés g) pontja szerint az önkormányzat a közművelődési tevékenység támogatása során fontos feladatának tekinti a szabadidő kulturális célú eltöltéséhez a feltételek biztosítását, a fürdön keresztül is. Az alperes törzskönyvi kivonata szerint az alperes ténylegesen elvégzett

tevékenység TEÁOR besorolásában feltüntetésre került az „M.n.s. egyéb szórakoztatás szabadidős tevékenység”.

[34] A következő vizsgált szempont az, hogy a felperes munkaköre szerepel-e a Kjtvr. 1. mellékletében. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az 1. melléklet közművelődési szakmai munkakörök elnevezésű 7. pont alatt sorolja fel a kommunikációs és marketing szakember munkakört (7.6.7. pont). Ezt az elsőfokú bíróság helyesen azonosította a felperes kinevezésében feltüntetett marketing ügyintéző munkakörrel.

[35] E körben az alperes tévesen kifogásolta (tanú neve) tanú vallomásának értékelését. A tanú vallomása ugyanis abban a tekintetben, hogy a felperes végzett-e az előbbi munkakörbe tartozó feladatokat és azok kulturális, illetve közművelődési kapcsolódásúak voltak-e, lényegében összhangban volt az ítéletben megnevezett további tanúk vallomásaival, amelyek figyelembevételét az alperes maga sem sérelmezte fellebbezésében. Az pedig, hogy a felperes ezen munkaköri feladatokon túl végzett-e egyéb, kulturális szervezői tevékenységet, azt saját munkaköri feladataként tette-e, illetve kitől kapott vagy kapott-e egyáltalán arra utasítást, az előbb kifejtettekre tekintettel már nem bír relevanciával.

[36] Mindezekre figyelemmel tehát megállapítható, hogy a felperes a Kjtvr. 1. §-ában megjelölt munkáltatónál az 1. számú mellékletben feltüntetett munkakörben foglalkoztatott közalkalmazott, ezért jogosult a kulturális illetménypótlékra.

[37] Az alperes nem vitatta a keresetben érvényesített kulturális illetménypótlék összezszerúságát, annak számítását, ezért arra a másodfokú eljárásban nem kellett kitérni.

[38] Az alperes fellebbezésében kérte az állam által előlegezett költség és a felperes részére fizetendő perköltség megfizetése alóli „mentesítést”, de ezzel kapcsolatban külön indokolást nem terjesztett elő, így az ítéltábla úgy tekintette, hogy azt az elsőfokú ítélet megváltoztatása következményeként kérte. Mivel az elsőfokú ítélet fő tárgya tekintetében megváltoztatásra nem került sor, az ítéltáblának a perköltség és az állam által előlegezett költség viselése tekintetében sem kellett az elsőfokú ítéletet megváltoztatni.

[39] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást kellő mértékben feltárta, azt a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg és abból helytálló következtetésre jutott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[40] A másodfokú eljárásban az alperes pereszes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperes másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított 50 000 forint perköltségét.

[41] A fellebbezési illeték mértéke a 272 800 forint pertárgyérték figyelembevételével az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján 21 820 forint. Az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség

illeti meg, ezért a fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad.

Szeged, 2023. március 7.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.

Dr. Gál Attila s.k.

Dr. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró